

РЕШЕНИЕ

№ 6252

гр. София, 02.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 22.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7575** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на юрисконсулт Р. Н. – процесуален представител на ТД на НАП срещу решение № 20277522 / 16.12.2020 г., постановено по НАХД № 11554 / 2020 г., НО, 121 състав на СРС. С оспореното решение е изменено наказателно постановление № 515201 – F544836 / 03.06.2020 г. на директора на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП С., с което на [фирма], с ЕИК[ЕИК], представлявано от И. К. Б., на основание чл. 178 ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 1200 лева за нарушение на чл. 97а, ал. 4 ЗДДС, като размерът на имуществената санкция е намалена на 500 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на постановеното от СРС решение, в частта, с която е изменена наложената имуществена санкция. Иска се от съда отмяна на решението на СРС, и да бъде постановен съдебен акт, с който наказателното постановление да бъде изцяло потвърдено.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт Н.. Претендира юрисконсултско възнаграждение в полза на НАП.

Ответникът по касационната жалба - [фирма] – не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Куман Куманов, който счита касационната жалба за неоснователна. Моли съдът да

потвърди решението на СРС.

Административен съд София – град, XV – ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, приложим по силата на чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол. Разгледана по същество е неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд установил, че на 23.04.2020 г. контролните органи на НАП извършили проверка по повод подаване на заявление за регистрация по ЗДДС от [фирма], с ЕИК[ЕИК]. Установено е, че в качеството му на данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1 ЗДДС, [фирма] не е изпълнило задължението си да подаде заявление за регистрация по ЗДДС в законоустановения 7 – дневен срок преди датата на възникване на данъчното събитие. Нарушението е установено в сградата на отдел „Регистрация“ при ТД на НАП – С., находяща се в [населено място], [улица]. За резултатите от проверката бил издаден Акт за регистрация по ЗДДС № 220422001536804 / 23.04.2020 г. Дружеството представило счетоводни документи, като въз основа на тях е установено, че за периода на проверката от 01.04.2019 г. до 31.03.2020 г., както и от 01.04.2020 г. до 09.04.2020 г. [фирма] е получило комисионни за извършени посреднически услуги и представителство с възложител „О. Ф. R. SA“, Румъния, данъчно задължено лице, което не е установено на територията на страната. Данъчното събитие е възникнало на дата 04.06.2019 г. Дружеството е депозирало заявление за регистрация по ЗДДС, но извън установения от закона срок. Констатирано е закъснение от 317 календарни дни. На 30.04.2020 г. е съставен АУАН № F544836 / 30.04.2020 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № 515201-F544836 / 03.06.2020 г. от директор на Дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП – С..

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Съставеният АУАН и издаденото НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалния правила.

Според разпоредбата на чл. 97а, ал. 2 ЗДДС на регистрация по закона подлежи всяко данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1, 5 и 6, установено на територията на страната, което предоставя услуги по чл. 21, ал. 2 - с място на изпълнение на територията на друга държава членка. Задължението е публичноправно. Ал. 4 на чл. 97а от ЗДДС задължава лицата по ал. 1 и 2 да подадат заявление за регистрация по този закон не по-късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката става изискуем (авансово плащане или данъчно събитие), като данъчната основа на получената услуга подлежи на облагане с данък. Адресат на тази норма са всички данъчнозадължени лица по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗДДС. [фирма] попада в обхвата на тази разпоредба, доколкото извършва независима икономическа дейност.

От събраните в хода на административнонаказателното производство и в хода на съдебното производство доказателства се установява, че задължението за подаване на заявление за регистрация по ЗДДС е възникнало за дружеството и е следвало да бъде изпълнено до дата 28.05.2019 г. Това задължение не е изпълнено, като е осъществен

съставът на посоченото в наказателното постановление нарушение.

Съгласно чл. 178 от ЗДДС, данъчно задължено по този закон лице, което е длъжно, но не подаде заявление за регистрация или заявление за прекратяване на регистрация в установените по този закон срокове, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 500 до 5000 лв. Правилно СРС е намалил първоначално определената санкция от 1200 лв. на 500 лв., тъй като същата съответства на тежестта на нарушението. Споделят се изводите на СРС, че административнонаказващият орган не е изложил съображения защо е определил размера на имуществената санкция в размер, който надхвърля минималния. Неизпълнението на това задължение към държавата при осъществяване на дейността на [фирма] е първо за дружеството и съответно на него се явява налагането на имуществена санкция в минималния предвиден размер – 500 лева. В този смисъл не се споделят доводите на касатора, че срокът на закъснение (317 дни) за подаване на заявление сам по себе си води до извод, че следва да се наложи имуществена санкция в размер на 1200 лева.

При този изход на спора юрисконсултско възнаграждение не се дължи.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, XV – ти касационен състав касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20277522 / 16.12.2020 г., постановено по НАХД № 11554 / 2020 г., НО, 121 състав на СРС.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.